

तत्त्वविद्वानुनभक्षणमस्तीत्याह विदुषामिति स्वल्पं स्थानं घ्राणादीनामधिष्ठानं अविद्यादि गुणगुणेषु वर्तते इति मत्वा न सज्जत इत्युक्तेः घ्राणादय एव घ्राणादिषु वर्तते न त्वात्मेति जानतां न घ्रातृत्वाद्यभिमानकनोबधो स्तीत्यर्थः ॥ ८ ॥ अदन्ति अविद्वानिति छेदः अन्नानि घ्रायादीनि अदन् भोक्तृत्वाभिमानं कुर्वन् भोग्ये मत्वेन मम तयोपपद्यते युज्यते तश्च न श्यतीत्यर्थः अन्नके वलाघो भवति के वलादीति श्रौतं दृष्टान्तमाह आत्मार्थे इति ॥ ९ ॥ एकाकीमिष्टमुक्ते वलप्राप ह्यप एव भवति यस्मादतः स चान्नं हंति नाशयति तंचान्नं हंति न्युपरं परया सह त्वान्नं हन्त्येतेऽन्नेन ॥ १० ॥ यदं विद्वान् अन्नं हन्ता अन्नं भोक्ता अन्नोपलक्षितस्य कृत्स्नप्रपंचस्यात्मनि प्रविलापयितेत्यर्थः स ईश्वर एव स न पुनरन्नादेर्जनको भवति यस्यानुवित्तः प्रतिबुद्ध आत्मा यस्मिन्संदेहे गहने प्रविष्टः स विश्वकृत्सहि विश्वस्य कर्त्ता तस्य लोकः स उलोक एवेति श्रुतेः न चेति न कर्मणालिप्येते पापकेनेति श्रुतेः सर्वभोगभुजोपि विदुषो न भोगकृतो लेपोस्तीत्यर्थः ॥ ११ ॥ अन्नशब्दार्थमाह मनसेत्यादिना ॥ १२ ॥ मंतव्यादीनां होमो मन आदि नियहेनैवेत्यर्थः ॥ १३ ॥ होमाधिष्ठानं

विदुषां बुद्ध्यमानानां स्वस्वस्थानं यथाविधि ॥ गुणास्ते देवताभूताः सततं भुंजते हविः ॥ ८ ॥ अदन्नन्नान्यथोऽविद्वान्ममत्वेनोपपद्यते ॥ आत्मार्थे पाचयन्नन्नं मम त्वेनोपहन्यते ॥ ९ ॥ अभक्ष्यभक्षणं चैव मद्यपानं च हंतितं ॥ स चान्नं हंतितं चान्नं सहत्वाहन्यते पुनः ॥ १० ॥ हंता ह्यन्नमिदं विद्वान्मुनर्जनयतीश्वरः ॥ न चान्ना जायते तस्मिन्सूक्ष्मो नाम व्यतिक्रमः ॥ ११ ॥ मनसा गम्यते यच्च च वाचानि गद्यते ॥ श्रोत्रेण श्रूयते यच्च क्षुषाय च दृश्यते ॥ १२ ॥ स्पर्शेन स्पृश्यते यच्च घ्राणे न घ्रायते च यत् ॥ मनः षष्ठानि संयम्य हवींष्येता नि सर्वशः ॥ १३ ॥ गुणवत्पावको मत्स्यो दीव्यते तः शरीरगः ॥ योगयज्ञः प्रवृत्तो मे ज्ञानवद्भिप्रदोद्भवः ॥ प्राणस्तो त्रोपानशस्त्रः सर्वत्यागसुदक्षिणः ॥ १४ ॥ कर्त्तानुमंता ब्रह्मात्मा होताऽध्वर्युः कृतस्तुतिः ॥ कृतं प्रशस्ता तच्छस्त्रमपवर्गोऽस्य दक्षिणा ॥ १५ ॥ ऋचश्चाप्यत्र शंसंति नारायणविदो जनाः ॥ नारायणाय देवाय यदविदं न्यशून्परा ॥ १६ ॥ तत्र सामानि गार्थं तत्र चाहुर्निदर्शनं ॥ देवं नारायणं भीरुसर्वात्मानं निबोधतं ॥ १७ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि ब्राह्मणगीतासु पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥

गुणवत्पावकः कारणं ब्रह्म मयं मम योगं यज्ञत्वेन स्तौति योगेति ज्ञानमेव वद्विः सर्वकर्मदाहकत्वात् तत्पद उद्भवो यस्य योगयज्ञस्य स तथा घ्राणः स्तोत्रं अपानः शस्त्रं अपानसम इत्यपपाठः सर्वत्यागसुदक्षिणः सर्वत्यागे नैव सुतरां दक्षिणः फलजननसमर्थः ॥ १४ ॥ कर्त्ता हंकारः अनुमंता मनः आत्मा बुद्धिः एतन्नयं ब्रह्मैव सत्कर्मणे होत्रध्वर्युर्द्रातृरूपयोगिन इत्यर्थः प्रशस्ता तच्छस्त्रं प्रशस्तुः शंसनं ऋतंसत्यवचनमेवेत्यर्थः अपवर्गः कैवल्यं ॥ १५ ॥ ऋचः तप आसीद्ब्रह्मपतिरित्याद्याः चकारात्तस्यैवं विदुषो यज्ञस्यात्मा यजमानः श्रद्धापत्नी शरीरमिच्छमुरो वेदिरित्यादि ब्राह्मणं च शंसंति योगयज्ञे प्रमाणत्वेन कथयंति तैत्तिरीयादयः नारायणविदः वेदविद आत्मविदो वा नारायणाय आत्मप्राप्त्यर्थं यत्पदापशूनि द्वियाणि अविदन् वश्यत्वेन प्राप्तवन्तः ॥ १६ ॥ तत्र तदा सामानि गार्थं तत्र चाहुर्निदर्शनं तत्र आत्मलाभेन दृष्टाः संतः तत्र चाहुर्निदर्शनं तैत्तिरीयाः एतत्सामगायत्रास्ते हा ३ बुहा ३ बुहा ३ बु अहमन्नमहमन्नमहमन्नमित्यादि यजमानाय पशुजघोयस्मिन्सत्ताते सामाग्निरिति तत्तन्मारायणं देवं भिक्षोः प्रजाप्ती हि ॥ १७ ॥ इत्याश्व ० त्रै ० भारतजा ० पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ६३ ॥